

Ordføreren (Th. Nielsen): Af Udvalgets Erklæring vil det høie Thing have set, at den eneste Forandring, Landstinget har foretaget — der er vel foretaget een endnu, men den anser jeg ikke for noget — er, at unge Mennesker i § 5 udgaar, saaledes at altsaa nu unge Mennesker maa arbejde i Fabriker om Søndagen. I hvorvel det er imod Udvalgets Opfattelse, at denne Forandring er rigtig, ere vi dog gaadede ind paa den og foreslaa det høie Thing at vedtage Lovforslaget uforandret, og det gjøre vil af den simple Grund, at der er en ikke ringe Formodning for, at de 23 Herrer i det andet Thing, som udstrog Bestemmelsen for de unge Menneskers Vedkommende, egentlig ere Modstandere af Lovforslaget, og der kunde saaledes ved paany at sætte Bestemmelsen ind, fremkaldes en ikke ringe Fare for selve Lovforslaget. De, der mene, at Lovforslaget i sig selv indeholder noget Godt, have altsaa ingen anden Udvei tilbage end at vedtage Lovforslaget uforandret, og vi faae jo troste os med, at om det end er en Forringelse af Lovforslaget, der er sket, er der dog alligevel ved Lovforslaget betegnet en Vej, som der kan arbeides videre paa. Jeg skal derfor anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

Rofod: Jeg har kun to Ord at tilføie, og det er, at idet jeg forsaavidt tiltræder den ærede Ordførers Udtalelse om, at vi vistnok gjøre rettest i at vedtage Lovforslaget, som det foreligger af Hensyn til den Stemning, der utvivlsomt er i Landstinget, skal jeg sige, at naar jeg har underkrevet, at vi beklage, at vi maatte gjøre det, gjælder det for mit Vedkommende begge de Forandringer, der ere foregaaede. Jeg haaber nu, at den høitæredede Minister ogsaa vil være enig med Udvalget, og jeg tror, at denne Sag, alt vel overveiet, ikke endda vil have nogen daarlig Fremtid for sig. Det er sagt og gentaget flere Gange, baade tror jeg, af den høitæredede Minister og af dem, der have havt Ordet i denne Sag i Thingene, at vi her bevæge os paa et nyt, tidligere ubetruadt Omraade i Lovgivningen, og at det derfor vistnok er sikkest at begrænde sig meget stærkt, maaske stærkere, end man efter Stemningen kunde finde det rigtig. Hvis Arbejdstilfynet efter nogle Aars Erfaring maatte komme til det Udslag, at det var beslægtet, at denne Bestemmelse, Forbudet mod unge Menneskers Søndagsarbejde, er bleven ubelædt, kunne vi jo altid i Fremtiden lempe derpaa samtidig med, at vi i Loven indføre andre Bestemmelser, som Erfaringen har vist være ønskelige. Jeg mener, at man ved et fremtidigt Gjennemsyn af Loven, som der vistnok vil blive Trang til, kan opnaa, hvad der her ikke er opnaaet.

Scavenius: Jeg var fraværende ved 3die Behandling, og jeg finder mig derfor foranlediget

til blot med et Par Ord at udtale, at jeg ikke kan stemme for dette Lovforslag. Jeg betragter dette Lovforslag som et sørgeligt Indgreb i den personlige Frihed, i Familiernes Frihed og i det Hele taget i de frie Røvelser i Landet. Jeg tror, at denne Lov vil virke fordarveligt ikke saa meget paa Industrien som paa selve Arbejderne. Den Nytte, den kan virke, vil kun være liden overfor den Skade, jeg er overbevist om, at den vil bevirke; men det Bæreste er, at den anviser os, som den ærede Ordfører har sagt, en ny Vej at komme ind paa. Den Vej, vi vilde komme ind paa ved denne Lov, vil føre os, tror jeg, langt videre, end selv den nuværende høitæredede Minister kan gaa med til. Jeg vil haabe, at Loven saa snart vil vise sine mindre heldige Følger, at den Modstand, der for sent har kunnet rejse sig mod den, vil være tilstrækkelig stærk til, naar man vil gjøre det næste Skridt, da at forhindre noget Saadant fra at ske.

Judenrigsministeren: Jeg vil kun tillade mig at slutte mig til den ærede Ordfører for Udvalget og anbefale det ærede Thing at vedtage Lovforslaget, som det nu foreligger. Jeg skal dertil føie, at jeg ikke anser Udeladelsen af den Bestemmelse, som er sket i Landstinget, for at være af nogen Betydning. Det kan være, at den har nogen Betydning i Principet, men den vil efter et Sandsynlighed vise sig at være uden synderlig praktisk Betydning nu, da Lovforslaget er indskrænket til kun at gjælde Fabriker og fabrikmæssigt drevne Haandværk; thi der kan neppe være nogen Tvivl om, at det vil anses for en Ulfik og for utilbørligt, om der i saadanne Anstalter arbeides om Søndagen.

Solstein-Pedreborg: Jeg har bedet om Ordet, fordi jeg ogsaa vil stemme mod Lovforslaget, men af ganske andre Grunde end det ærede Medlem for Prestø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), og jeg for mit Vedkommende puster ikke, at den Begrundelse, som han gav af sin Stemmegivning, ogsaa skal gjælde for mig. Min Betragtning er den, at, skjøndt Lovforslaget vil blive en nyttig Lov og kunne gjøre en Del Gavn, kan det dog umulig have et saadant Gasterk af faae Loven i Stand allerede nu, da man jo har levet i mange Aarhundreder uden en saadan Lov. Om vi faae den et Aar tidligere eller senere, er vistnok ligegyldigt, og jeg kan ikke se, at det er saa preserende, at vi, blot for at faae den et Aar før, skulde tage den, saaledes som den nu foreligger, efter at den er omkalfatret eller lavet om i det andet Thing paa en Maade, som jeg anser for urigtig. Derfor har jeg i Sinde at stemme imod Lovforslaget.

Da Sagen yderligere begjærede Ordet, fattedes